

для лѣпшей вѣры печатъ нашу притиснути казалисмы и руку подписати. Дан от Святого Спаса року вышенисаного.

(Собственноручная подпись): *Власною рукою.*

Примѣч. Подлинникъ находится въ библиотекѣ Перемышльскаго греко-уніатскаго собора Іоанпа Крестителя. Писанъ на $\frac{1}{2}$ л. обыкновенныхъ размѣровъ писчей бумаги. Внизу находится печать съ изображеніемъ герба фамиліи Гулевичей, въ верху коего изображена митра, а по бокамъ— два жезла; на оконечностяхъ печати изображены инициалы титула С. Гулевича: S. H. W. E. P. (то есть: *Sylwester Hulewicz Woitutynski, Episkop Przemyski*).

XI.

Информация (наставленіе) уніатскимъ депутатамъ, отправляемымъ на сеймъ.

1639 года (около сентября).

Informacia od ich Msci P. P. Unitow.

1) Affectacia Jego Msci Pana Kisiela, aby Cerkiew Lubelska ex nunc Disunitom oddana była.

Respons. Nie bez prawa wyraznego obieli P.P. Unici tę Cerkiew Lubielską, prawem tedy niech in foro fori tey Cerkwi requiruią. Jakoscie W. M. Nasi Mscywy Panowie w inszych sprawach odpowiedzieli, uniżenie prosim, aby tak y w teey odpowiedziec raczyli. Do tego, kto się upomina tey Cerkwie Lubielskiej? Jch Mosc P.P. Posłowie Lubelscy nie upominaią się, ktorым by to raczey do tego należało.

2) Affectuie Jego M. Pan Kisiel, aby w Wilnie niektore Cerkwi dyzunitom dane byli, ktorых teraz unici są in possessione.

Respons. Wszak maią Cerkwie w Wilnie P.P. Dyzunici na odnym cмѣtarzu trzy; kiedy by i iedna z tych pełna ych była, dosyc by na nich. Powtore, iakim prawem od unitow mogą oddalac cerkwie? Jesli takie praetenduią miec prawo, niechże o te cerkwie prawem czynią. Potrzecie, ieżeli mocą punctow Electiynych tych Cerkwi się domogaia, zaszły iuz tak wielu Seymowy (sic) Protestacye przeciw wszystkim ulegowanym prawom, a osobliwie W-e X-wo L-e protestowało y nie potrzebowało y nie potrzebuie tych commisarzow, ktorых skutki ia-

kie byli na Wołyniu, wiadomo to W. M., naszym mściwym P.P., iakie rozlania krwi y iakie tumulty, czego in futurum postrzegać potrzeba. Poczwarto, intencya P.P. Dyżunitow iest, odebrawszy Cerkwie od unitow, zniszczyć iedność świętą, na co summienie Katholickie obawiając się bułłami caenae Domini pozwalac się nie ma.

3) Affectować będzie J. M. Pan Kisiel, aby stanęła konstytucya, którą by przeszli konstitucye de Religione Graeca reasumowane byli.

Respons. Na wszystkie konstytucye przeszłe od nich gwałtem zasłzi protesta wszystkich stanow, nie mają tedy vim legis zaczym y oni żadnego prawa.

Prosimy tedy unizenie W. M., naszych Mściwych P.P., abyscie zwątliszy na przeszłych seymach swemi protestami ych prawa nową konstytucyą onych nie robowali.

(Зъ рукописнаго сборника, хранящагося въ Холмскомъ Церковно-Археол. Музеѣ, подъ заглавіемъ: *Dawna Acta Konsystora Chełmskiego i Brzeskiego, zawieraiące sprawy Unitow z Nieunitami od roku 1595 do roku 1669. Sekcyя A. Volumen 1*).

Примѣч. 1) Общій сеймъ въ 1639 году (сорвавшій) назначенъ былъ на 31 октября (см. *Historica Russiae monumenta*, А. П. Тургенева, II. стр. 437 и слѣд.); провинціальныя же (przedseymowe) сеймики происходили въ августъ тогоже года (Арх. Юго-Зап. Рос. ч. II, т. I, № XXII); слѣдовательно и составленіе помѣщаемой нами информации, помѣченной 1639 г., падаетъ на августъ или начало сентября.

2) Люблинская церковь отнята была у православныхъ холмскимъ униатскимъ епископомъ въ 1638 году,—что очень долгое время служило предметомъ горячихъ протестовъ со стороны православныхъ. А. Х. Радзивиль въ своемъ дневникѣ, отмѣчая крупныя событія на сеймѣ 1640 года, подъ 5 числомъ мая пишетъ: „Religia Grecka posłow poturbowała: odebrał bowiem władyka unicki w Lublinie Cerkiew od schysmatykow, chcących cerkiew odebrać, ktorym gdy prawa swego wszyscy dochodzie radzili, Kisiel posel, schyzmatyk, temu się oponował, twierdząc, iż przez to pacta conventa są naruszone, chyba na seymie mogą być restaurowane (*Pamiętniki* II. 12). И ниже подъ 13 мая: „Trudność sprawy Lubelskiej ratione Cerkwi schyzmatykom wziętej, zlecona była deputowanym z Senatu i z rycerstwa. Ci Królowi doniesli, iż fundacja tej Cerkwi była bez pozwolenia loci ordinarii, a za tem ani schyzmatykom, ani unitom nie należała, prędzey by się tedy skończyła sprawa, gdyby obie strony odządziwszy, Cerkiew przysądzono Katolikom. Aż o to biskup ieden za schysmatykami perorować począł z pogorszeniem wszystkich Katolikow, i tak

ta sprawa na tym sejmie się nie kończyła.“ (Ibid. 12—13). (Для уясненія отношеній короля Владислава IV къ этому дѣлу см. нижепомѣщаемыя письма его къ луцкому епис. Пузинѣ и любельскому старостѣ, отъ 9 мар. 1642 г.).

XLI.

**Декретъ духовнаго митрополичьяго (подъ предсѣдательствомъ Петра Могилы)
суда по жалобѣ мѣщанъ на мѣстнаго священника.**

Не позже 1639 года.

Лѣта от нароженя Сына Божого тысяча шест сот тридцат N., мѣсяца N., дня.

Перед нами Петром Могилою, милостію Божією Архиепископом Митрополитом Киевским, Галицким и всея Россіи, Екзархою Святого Апостолскаго Ороу Константинопольскаго, архимандритом Печерским Киевским, отправовала се справа славетных N. мѣщан N. яко поводов, з священником N. отцем N., яко позванным, с позву нашего по позваного даного, о то, иж позванный, запомневши боязни Божое и поволаня стану своего духовного, а не оглядаючися на суровгост права и на вины, в канонах святых отец и правилах святых описаные, поводов N. в сем року N. в N. збил, зельжил и до шкоды не малое с помочниками своими оных привел, за што запозванный будучы до права и суду свѣцкаго за инквизиціею пред ним ни на што отповѣдати, и за декретом с тогож суду свѣцкаго, за инквизиціею пред ним ни на што отповѣдати ферованым, укrywжонной стороне досыт чынити не хотечы, до суду и права нашего духовного собѣ належного отозвался, о чом тот позов, по позваного от нас даный, шырей в собѣ обмовляет; на которую жалобу поводов позванный священник N., справуючися, повѣдил, же я в том, в чом мене поводе винуют не естем винен, а поводе бралисе на инквизицію свѣдков вѣры годных людей N., хотячи того, о што жалуют, на позваного довести, на которую инквизицію и позванный позволил. Мы суд, з раменя нашего, на тую инквизицію послалисмо священника нашего N. отца N. и еродіакона N., которые, там бывши, инквизицію достаточную чынили, леч поводе так там до тое инквизиціи, на ко-